

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 12 (2584). СУБОТА, 27 СІЧНЯ 1979 РОКУ. • Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ПІОНЕРСЬКІ КОМІСАРИ

Піонерськими комісарами назвав вожатих товариш Л. І. Брежнєв. Це — і високе звання, і висока відповідальність. Бо в подвладній роботі з юними лєнінцями вожаті покликані відтворювати в житті крєвні інтереси нашої партії, всього радянського народу: виховувати підрастаюче покоління Країни Рад всебічно розвинути, безмежно відданим справі комунізму — покоління, яке любить працю, глибоко засвоює багатий соціальний і культурний досвід народу.

Виховання дітей і підлітків потребує комплексного підходу. І здійсненню його сприяє, зокрема, Всесоюзний Марш піонерських загонів — своєрідна, цікава програма посилення для дітей і разом з тим суспільно значимих справ. Щойно завершився другий етап Маршу, і нині юні піонери — вже на старті третього, який дістав гордий девіз: «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!» З перших же днів вожатим треба турбуватися не тільки про буденну й святкову урочистість його, а й про глибоку змістовність, граничну організованість, ідейну спрямованість.

Кожна школа області має свої традиції комуністичного виховання підрастаючого покоління, свій «почерк». У ході попереднього етапу Всесоюзного Маршу піонерських загонів з цікавими програмами виступили Марківська восьмилітня Долинського району (вожата — Людмила Майоренко), Кіровоградська СШ № 11 (вожата — Світлана Саржевська), Нетрисанівська СШ Бобринецького району (вожата — Світлана Голубенко). Проте почасти формально, шаблонно, у гонитві за кількістю заходів поставлена робота з піонерами у Голованівському, Устинівському районах. Тут, як правило, малоефективно працюють не тільки вожаті, а й районні штаби юних піонерів.

Практика ще раз підказує: там, де питання виховання юних лєнінців стали предметом постійної уваги міських і районних комітетів комсомолу, робота кипить. Важливий особистий приклад, творчий пошук секретарів-завідуючих відділами по роботі з учнівською молоддю; вагоме слово тут уже сказали Юлія Ясиненко (Компаніївський район), Наталка Гарба (Кіровоградський міськом). Як правило у таких комітетах комсомолу чільне місце посідає і питання підвищення політичного, культурного і професіонального рівня вожатих. В області постійно діють семінари, консультації і клуби вожатих. Проте вони ще далеко не скрізь високоефективні.

Втілюючи в життя курс партії на зміцнення зв'язків школи з життям, комітетам комсомолу треба більше турбуватися про загонів вожатих-виробничників, навчити їх працювати з дітьми. І роботи це не тільки шляхом переконань, агітації, а й практично, на конкретних ділах. На жаль, мало це справді зразкових прикладів даної роботи. Тому про поліпшення роботи піонерських комісарів йтиметься на обласному семінарі вожатих-виробничників, який відбудеться у лютому. Міським і районним комітетам комсомолу вже сьогодні треба предметно готуватися до нього.

Робота з піонерами, говорив на Всесоюзному зльоті вожатих товариш Л. І. Брежнєв, — справа складна, копітна, виключно відповідальна, яка потребує глибоких знань, великої душі і серця. Про це треба завжди пам'ятати.

Треба пам'ятати й інше: виховання гідного поповнення рядів ВЛКСМ — головна функція піонерської організації, її найвища мета. І обов'язок піонерських вожатих, всіх комсомольців — впевнено вести піонерів до цієї мети.

ЮНІ ЛЕНІНЦІ НА МАРШІ

МОСКВА. (Кор. ТАРС Т. ІВАНОВА). 23 січня дзвініть гори зібраних піонерських загонів, загони і дружини на урочисту лінійку. Сьогодні, в 55-у річницю з дня присвоєння піонерській організації імені В. І. Леніна, дано старт новому етапові Всесоюзного піонерського Маршу, девіз якого «Піонери всієї країни справі

Леніна вірні!». Юні лєнінці присвячують його 110-й річниці з дня народження вождя. Як повідомили в центральній раді Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, два роки триватиме цей етап піонерського маршу. Піонери вивчатимуть життя і діяльність В. І. Леніна, історію КПРС і Радянської держави,

зроблять екскурсії по лєнінських місцях. Мета маршу — зв'язати життя і діла піонерів з найважливішими ділами країни. Підуть по магістралях БАМі поїзди з металолому, зібраного руками піонерів. Піонери закладуть нові сквери, парки і гаї, допоможуть у збиранні врожаю, візьмуть участь у суботниках.

Багато заходів Маршу присвячені Міжнародному року дитини і Олімпіаді-80.

ЩАСЛИВОГО ПОХОДУ!

Двадцять третє січня 1979 року... В кожній піонерській дружині області цей день був особливим, святковим: стартував третій етап Всесоюзного Маршу під девізом «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!»

...Залупали гори, вдарили барабани. — Дружина, струнко! Рівняння на параді!

Так почалася урочиста лінійка в одній з правофлангових піонерських дружин області — у Кіровоградській СШ № 16. Знаменням тут був попередній етап Маршу — «Ми вірна зміна твої, комсомолі», присвячений 60-річчю Ленінського комсомолу. На його маршрутах вичено багато сторінок з біографії комсомолу, з літопису його сьогоднішніх трудових звершень, зроблено чимало потрібних справ. Це — відмінні й добрі оцінки з усіх навчальних предметів, проведення традиційних операцій «Зернятко», «Живи, книго!» «БАМу — піонерські поїзди», «Малютко». Це — 70 тонн металолому і 10 тонн макулатури, зібраних юними лєнінцями. Це — зустрічі з ветеранами партії, комсомолу — Іваном Івановичем Довгим і Віталієм Гавриловичем Ляшенко... А ще піонери школи борються за присвоєння дружині звання імені Сергія Мироновича Кірова. Вони зв'язали листування з музеями, заводами школами, що носять ім'я палкого трибуна партії.

Радістю сяють обличчя піонерів четвертого «А» і четвертого «Б» класу: наразі їхні загони здобули право називатися загонами імені Павлика Морозова та Олега Кошового...

І ось підбіто підсумки минулого етапу Всесоюзного Маршу. Кожен загін дістає завдання на новий етап, присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Піонерам необхідно зробити свої загони дружини, активними, такими, щоб кожен новий день не був схожим на попередній, щоб кожна нова справа була ще цікавішою, ще захоплюючою.

Тож щасливого походу тобі, піонерська гвардіє!

Т. КУДРЯ,

спецкор «Молодого комуніста».

На фото Л. ЛАПІНЬ: правофланговий піонерський загін 6 «Б» класу (вгорі); уважно слухають юні лєнінці піонерів 20-х років (середні фото); разом зі старшою вожатою школи Валентиною ВІЄЦЬКОЮ піонери вже складають плани походу на третьому етапі Маршу (фото внизу).

ЗБЕРІГАТИ І ПРИМНОЖУВАТИ СЛАВНІ ТРАДИЦІЇ

З 23 січня по 23 лютого 1979 року в країні проводиться Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи, присвячений 61-й річниці Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Спільною постановою ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ і ЦК ДТСААФ СРСР про місячник намічені заходи, спрямовані на дальше посилення виховання трудящих у дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, любові і пєваги до Радянських Збройних Сил.

Помітно зросли ряди членів товариства в республіці, що налічують нині близько 21 мільйона чоловік.

У ході місячника активісти-ДТСААФівці проведуть різні заходи по військово-патріотичному вихованню населення. Це тематичні вечори, зустрічі з ветеранами армії і флоту, екіпробіги, зльоти допризовної і призовної молоді, лєнінські і героїко-патріотичні читання, кінофестивалі під девізом «Солдатам Батьківщини присвячується».

Усі заходи місячника проводитимуться під знаком дальшого зміцнення єдності армії і народу, виконання положень Конституції СРСР про захист соціалістичної Вітчизни, посилення економічної і оборонної могутності Батьківщини Жовтня.

(РАТАУ).

ВИСОКОЯКІСНО, ЕКОНОМНО

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ СЛЮСАРІВ-СКЛАДАЛЬНИКІВ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО АВТОРЕМОНТНОГО ЗАВОДУ (БРИГАДИР ЄВГЕН ТЯГНІЙ, ГРУПКОМСОРГ ВОЛОДИМИР КОМАРОВ) НА 1979 РІК

Від того, як ми працюватимемо нинішнього року, багато в чому залежить кінцевий результат п'ятирічки в цілому. Адже це останній перед завершальним рік Листопадовий (1978 року) Пленум ЦК КПРС, постанови ЦК Компартії України «Про розгортання соціалістичного змагання в республіці за дострокове виконання народногосподарських планів 1979 року» орієнтують молодих трудівників на ударну працю, підвищення ефективності виробництва і якості роботи. У відповідь ми беремо підвищені зобов'язання на честь 60-річчя комсомолу України:

— всю продукцію здавати відділові технічного контролю з першого пред'явлення;

— боротися за звання бригади кращої по професії;

— підвищити продуктивність праці на 4,5 процента порівняно з минулим роком;

— зекономити електроенергії на 300 карбованців;

— брати активну участь у громадському житті підприємства, в художній самодіяльності, спортивно-масовій роботі;

— планове завдання року виконати до 25 грудня.

Викликаємо на соціалістичне змагання комсомольсько-молодіжну бригаду лінії складання машин складального цеху, де бригадиром А. Г. Трегуб, групкомсоргом В. Жежера.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИНЯТО НА БРИГАДИНХ ЗБОРАХ.

БАГАТО слід від чистого вживання слів. Флобер і Мопассан навіть радили не ставити в тексті одні і ті ж слова ближче як через 200 рядків.

Лектори, які працюють успішно, уникають добре відомих прислів'їв і приказок типу «визнати кліни», «краще пізніше, ніж ніколи», «капати за соломинку», «як грім серед ясного неба». Якщо така стриманість буде властива всім, тоді, може, і значні вислови заживуть новим життям.

Лекторам небезпечно зловживати словами, словосполученнями, що сподобалися. Потрібно слів дозодитися шукати, шукати до лекції, до бесіди, до заняття. Шукати не з розуміння вигадувати нові, а вибирати свіжі, незаявлені й точні.

Правильні думки, одягнені у заичну оболонку, програють, багато що втрачають. «Слово дорожче за коня», — кажуть горці. Але не всяке слово, а правильне, несуттєве, слово, що йде від виразності народної мови і досвіду віків. Супутниця відчутного слова, образності — стислість. Лаконізм вимагає викласти лише найнеобхідніше: знати багато — говорити мало. Стислість вимагає при мінімумі слів передавати максимум змісту, максимум інформації.

«1919 року, важкого, голодного року, ярославцям було дозволено полати кілька маршрутів по продовольству», — розповідав в одному своєму виступі ветеран партії І. М. Гронський, тодішній редактор ярославської губерньської газети. — Але спочатку треба було відремонтувати паровози і вагони. Ми роз'їхалися по

заводах і фабриках. Я виступав на «Большой мануфактурі». Там було тоді 14 тисяч робітників. У приміщенні, як кажуть, ніде було яблуку впасти. Відкриваються збори, дають мені слово, підходжу до рампки і чую голос із натовпу: «Скажіть, що треба робити, щоб появилося хліб!» Я відповідаю: «Ремонтувати паровози і вагони, іншого виходу немає». Тут знову голос із натовпу: «Добре, будемо

Жива мова твориться на очах слухачів, лектор зобов'язаний уловлювати настрій присутніх, відгукуватися на те, як вони реагують. Жива мова близька до дії, яку вона зображає, бо це зображення словом. Якщо ми кажемо «як оком змигнути», «життя, як мить», то ці три слова повинні звучати дуже коротко. Цього вимагає смисл. Ніхто не скаже повільно: «На річці перекинувся човен, біжі-

ми фактами, цифрами, за містким словом, за вражаючим образом, засобами виразності».

У ряду багатьох засобів, які роблять наше слово відчутним, важливе місце посідає література, знайомство з виступами кращих промовців, пропагандистів. Читання не для наслідування, а для настрою, для зарядки. Кращі зразки лекторського мистецтва не старіють.

Правда, читати можна багато, а говорити все ж погано. Причина тут ще в тому, що той, хто виступає, не завжди думає про своїх слухачів. І ніякі підручники, якіми б правильними і хорошими вони не були, не здатні без багаторічної практики сформувати справжнього промовця. Підручники, посібники, хрестоматії тільки наставляють, вони вказують шляхи, але ще не дають уміння. Запам'ятати методичні поради не так уже й важко, але зовсім інша річ навчитися застосовувати їх. Як відомо, не можна навчитися плавати, не кинувшись у воду, не можна навчитися керувати автомобілем тільки за підручником чи освоївши правила вуличного руху. Лектора розвивають і вдосконалюють виступи. Однак не всіякі і не всякого. А лише того, хто незмінно самокритичний до кожного свого виступу, хто уважно прислухається до слова колег, стежить за їхньою мовою, її змістом, формою, композицією, відбором фактів, зв'язками, переходами, інтонацією, засобами виразності.

Основи дійової комсомольської пропаганди вимагають володіти методикою викладу матеріалу, вимагають учинити мистецтва слова, вміння переконувати людей. І які не важливі тут різні семінари, школи, головне: молодий лектор повинен пройти сам — у процесі самоосвіти. Образно осягати світ ми вчимося у поетів, у народ — носія мови. Ставши лектором, стаєш вічним мисливцем за цікавими фактами, цифрами, за містким словом, за вражаючим образом, засобами виразності.

А. КІРСАНОВ, член Науково-методичної ради з проблем лекційної пропаганди Всеукраїнського товариства «Знання».

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

СВОЇМИ РУКАМИ

Років зо три тому, коли наш відділ внутрішніх справ устатковувався на новому місці, питання про створення ленінської кімнати було складним: заважало старе планування будівлі. Нам довелося багато пофантазувати, щоб із двох приміщень зробити одне — затишне й світле.

І ось тепер у вільні від службових годин ми проводимо тут політичні й культурні заходи: молоді має змогу поговорити про насути питання, пограти в шахи чи просто подивитись телепередачу.

Ініціатори всіх цікавих справ у ленінській кімнаті здебільшого комсомольці. Ось стенди «До нових перемог нашої партії веде», «Подвиги радянської міліції», «Ленінському комсомолу присвячується». Їх виготовили комсомольці Григорій Мельниченко, Володимир Жупаненко, Володимир Кротоз. Ці хлопці — не тільки здібні оформлювачі, а й постійні учасники інших громадських починань молоді. Вони допомагали виготовити цікавий фотозвіт з історії Кіровоградського районного відділу внутрішніх справ, регулярно випускають стіннівку «Солдат правопорядку».

З ініціативи ради ленінської кімнати, яку очолює комуніст Д. І. Заїка, відбулися зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни і міліції М. М. Глаголевим, В. П. Позичуном, П. М. Банниковим, Ф. С. Котен-

ном. Подібні зустрічі впливають на бойовий дух міліціонерів, сприяють підвищенню їхньої службової активності.

У ленінській кімнаті проводиться читання книг Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина».

Нерідко у нас виступають юристи, педагоги, медики, культуристи. А у вересні минулого року ми щиро аплодували заслуженому артисту УРСР Б. С. Копилову.

Ленінська кімната стала своєрідною базою для розвитку технічної творчості молоді. Комсомольці відділу М. Шаць, М. Савельєв, В. Гасаненко та інші з допомогою позаштатних працівників міліції створили гурток кіноаматорів. Один із створених гуртківцями короткометражних фільмів, «Сім'я твоя — людина», завоював другий приз на республіканському фестивалі любителів стрічок.

Робота ленінської кімнати допомагає нам здійснювати основну мету — навчати зразково виконувати свої обов'язки по охороні правопорядку і соціалістичної законності в рідному місті.

В. ЦИСЬ, заступник начальника Кіровоградського районного відділу внутрішніх справ міста Кіровограда.

ТРЕБА ВМІТИ!

— Відпочивати теж треба вміти, — часто кажуть у нашому колективі. І це не просто слова. Комсомольська і профспілкова організації технікуму дбають про те, щоб учням усіх курсів цікаво жилося. Тут проводяться вечори відпочинку, кон-

курси, огляди, в яких беруть участь не окремі активісти, а всі. Бо ці заходи захоплюють кожного.

Наприклад, нещодавно у нас відбувся цікавий конкурс «Нумо, хлопці!» Під жарти і веселий сміх, при підтримці болілих юнаків — учасників конкурсу виплутувалися з досить-таки каверзних питань, змагалися в догадливі, уважності, швидкості, вмінні логічно мислити... Переможцем став другокурсник Володя Дзюник, котрий виявив максимум витримки, внахідливості і кмітливості.

Важливе й інше: подібні конкурси чи вечори відпочинку стають і своєрідною формою підготовки до знаменних дат, подій. Так, наприклад, напередодні Нового року у нас, першокурсників, був перший екзамен на талановитість — огляд-конкурс художньої самодіяльності груп, присвячений 60-річчю комсомолу України.

Тривав він кілька днів. Ми старанно готувалися, звичайно, чимало переключувалися, тим більше що виступ нашої групи

За умовами конкурсу кожна група готувала кілька різножанрових номерів, щоб продемонструвати всі грані свого таланту.

Наш концертмейстер (так ми називали Тоню Малееву) чимало потрудилася, щоб усі номери програм були і цікавими, і веселими, і яскравими.

І ось — наш вихід. Один за одним появляються на сцені учасники концерту, один номер змінюється іншим. По реакції глядачів і по задоволеннях усмішках членів журі ми відчули, що наш виступ — вдалий...

Я радію разом з усіма і думаю: хороші у мене друзі — життєрадісні, запальні, вмілі! Саша Василюк, Володя Воеводін, Лариса Воловоденко, Наталка Литвиненко, Люда Недлиньська, Олексій Поддівський... Вони вміють і добре вчитися, і добре відпочивати.

А. БУТОРІН, комсорг групи Р 78/10 Кіровоградського машинобудівного технікуму.

НА ФОТО: ОДНА З ГРУП ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ.

ФОТО Л. ЛАПІНЬ.

ВІДЧУЙ СЛОВО

Молодечна лекція:

ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУК

ремонтувати». Обертаюсь до голови, кажу: «Запишіть це в резолюцію, якщо всі з цим згодні, і закривайте збори». На цьому збори закінчилися. Вранці робітники пішли ремонтувати вагони і паровози, падали від виснаження, їх заміняли інші, але джмаршрути було направлено».

Тут перед нами граничний лаконізм кожного політичного заходу, лаконізм виступу, завидна спресованість думки і діла.

Трапляються такі вислови, де одно зайве слово знижує цінність усієї думки, її дійову силу. Незиправдане вживання найвищих ступенів в оцінці явищ, подій, справ також знижує переконливість і дохідливість виступу.

мо швидше рятувати людей! І навіпаки, якщо ми кажемо «стоїмлені солдати йшли поспішно, ледве вибравшись з болот, і застрягли в болоті», то тут зі словами, що це передають, поспішати ні до чого. Тривалість звучання тут передає важкий, неквапливий рух.

Основи дійової комсомольської пропаганди вимагають володіти методикою викладу матеріалу, вимагають учинити мистецтва слова, вміння переконувати людей. І які не важливі тут різні семінари, школи, головне: молодий лектор повинен пройти сам — у процесі самоосвіти.

Образно осягати світ ми вчимося у поетів, у народ — носія мови. Ставши лектором, стаєш вічним мисливцем за цікавими

МОСКВА. (ТАРС). Останні опитні листи заповнили 21 січня обліковці Всесоюзного перепису населення. Завершено важливий етап однієї з найбільших і найскладніших статистичних робіт.

Злагоджено, з піднесенням працювали понад 650 тисяч підготовлених обліковців. Протягом восьми днів вони обійшли мільйони квартир та будинків, заповнили переписні листи суцільного і вибіркового перепису.

Для перевірки правильності записів з 27 по 31 січня пройде вибірково-контрольний обхід. В усіх населених пунктах інструктори-контролери і обліковці уточнять, чи не було пропусків або подвійних записів при перепису, чи правильно оформлено документацію.

Уже в квітні мають бути одержані перші дані про чисельність населення Радянського Союзу, про його територіальне розміщення. Остаточні підсумки буде підбито в першій половині 1981 року. Має бути оброблено понад 5 мільярдів відповідей.

ПЕРЕПИС

ЗАВЕРШЕНО

У білосніжному халаті і накрохмаленій шапочці вона неквапно ходить по коридору Новоукраїнської центральної районної лікарні. На душі у комсорга медсестри терапевтичного відділення Людмили Оксамитної світло, спокійно. Адже поруч не працюють чудові фахівці-медики комсомольці Люба Малєвиченко, Галина Вижнивець...

Другий рік дівчата тримають першість у соціалістичному змаганні за кращий медсестринський пост.

На знімку: Людмила ОКСАМИТНА у хвилини перепису.

Фото В. ГРИБА.

У номері газети за 9 січня було надруковано реєстровий матеріал «...УСЮДИ КЛИН», у якому, зокрема, йшлося про побутові недоліки в гуртожитку Кіровоградського кооперативного технікуму.

Як повідомив редакцію заступник директора закладу О. М. Мироненко, факти, наведені в кореспонденції, цілком обгрунтовані.

Намічено заходи для усунення недоліків, виявлених рейдовою бригадою.

У кімнатах самопідготовки тепер є меблі, підручники, пересувна бібліотека політичної та художньої літератури.

Перший корпус гуртожитку повністю забезпечено сучасними книжковими полицями. Другий буде забезпечено полицями в наступному кварталі цього року.

курсів, огляди, в яких беруть участь не окремі активісти, а всі. Бо ці заходи захоплюють кожного.

Наприклад, нещодавно у нас відбувся цікавий конкурс «Нумо, хлопці!» Під жарти і веселий сміх, при підтримці болілих юнаків — учасників конкурсу виплутувалися з досить-таки каверзних питань, змагалися в догадливі, уважності, швидкості, вмінні логічно мислити... Переможцем став другокурсник Володя Дзюник, котрий виявив максимум витримки, внахідливості і кмітливості.

Важливе й інше: подібні конкурси чи вечори відпочинку стають і своєрідною формою підготовки до знаменних дат, подій. Так, наприклад, напередодні Нового року у нас, першокурсників, був перший екзамен на талановитість — огляд-конкурс художньої самодіяльності груп, присвячений 60-річчю комсомолу України.

Тривав він кілька днів. Ми старанно готувалися, звичайно, чимало переключувалися, тим більше що виступ нашої групи

За умовами конкурсу кожна група готувала кілька різножанрових номерів, щоб продемонструвати всі грані свого таланту.

Наш концертмейстер (так ми називали Тоню Малееву) чимало потрудилася, щоб усі номери програм були і цікавими, і веселими, і яскравими.

І ось — наш вихід. Один за одним появляються на сцені учасники концерту, один номер змінюється іншим. По реакції глядачів і по задоволеннях усмішках членів журі ми відчули, що наш виступ — вдалий...

Я радію разом з усіма і думаю: хороші у мене друзі — життєрадісні, запальні, вмілі! Саша Василюк, Володя Воеводін, Лариса Воловоденко, Наталка Литвиненко, Люда Недлиньська, Олексій Поддівський... Вони вміють і добре вчитися, і добре відпочивати.

ЯЛИНКА ІЛЛІЧА

МОСКВА. (Кор. ТАРС Ю. БУРЯК). Біля ялинки, яка спалахнула 19 січня в Сокольниках, своя слава історія. Початок цьому традиційному свята дівчата поклали 60 років тому В. І. Ленін і Н. К. Крупська. Про те, як це було, юні ліві розповіли почесні гості — учасники першого в Сокольниках свята біля зеленої лісової красуні.

Наприкінці 1918 — на початку 1919 року в лісову дитячу школу, де перебувала на лікуванні Н. К. Крупська, часто приїздив, а то й приходив пішки через усею Москву Володимир Ілліч. Він і запропонував організувати для дітей ялинку. На кілька днів школа перетворилася у майстерню. Діти самі вирізували і клеїли іграшки, маски, розучали пісню «Санчата-самокатки». У призначений день, 19 січня, у школу приїхав Володимир Ілліч із сестрою Марією Іллінічною. Вони принесли дітям подарунки — цукерки, яблука,

чорнослив, мед, бідон молока: час був важкий, голодний.

Весела виїшла ялинка. Ігри, пісні, танці і, як сюрприз, — гірлянда з маленьких електролампочок, яка спалахнула в розпал свята!

Тепер свято ялинки в Сокольниках відзначається щороку. Учасники сьогоднішнього торжества з інтересом розглядали стенди виставок «В. І. Ленін і діти» і «Міжнародний рік дитини», матеріали яких розповідали про величезне піклування, яким оточені в Країні Рад її юні громадяни. Особливо довго діти затримувалися біля малюнка народного художника СРСР М. Жукова «Ленін у Сокольниках».

А біля входу в колишню лісову школу дівчата чекали сюрприз: сніговик, саморобна сніжна гірка і дерев'яні санчата з гнітими спінками — точнісінько такі самі, як ті, на яких каталась учасниця першої незабутньої ялинки, ялинка Ілліча.

НОВИЙ рік Організація Об'єднаних Націй оголосила Міжнародним роком дитини. Для його проведення на всіх континентах створено близько ста національних підготовчих комітетів. Активну участь у цьому візьмуть Міжнародна демократична федерація жінок, ЮНЕСКО та інші організації. У серпні в столиці Болгарії — Софії намічено провести міжнародну асамблею дітей, а восени в Москві відбудеться Всесвітня конференція за мирне й безпечне майбутнє кожної дитини. Завершено і емблему року: дорослий обіймає і захищає дитину. Захист дитини — це якість те, чого так потребують діти, те, що вже завойоване соціалізмом і що не спроможний забезпечити капіталізм.

Два світи — два дитинства. Ця коротка формула виражає діаметрально протилежне ставлення двох світів до дітей, до підрастаючого покоління.

Світ соціалізму, який написав на своїх прапорах слова: мир, праця, свобода, рівність, братерство і щастя, не шкодує ні сил, ні коштів заради щастя дітей, заради їх мирного і прекрасного майбутнього. Діти в країнах соціалізму — єдиний привілейований «клас», якому віддається все найкраще, перед яким відчинено всі двері.

У Радянському Союзі тепер понад 45 мільйонів школярів — у царській Росії їх було лише 10 мільйонів. А хіба можна порівняти загальну середню

РІЗНІ ДОЛІ

Трагічна доля жителів Сальвадора, центральноамериканської держави, яка живе в обсапові терорі і репресій, що їх чинить воєнний режим генерала Ромеро, котрий тримається при владі лише завдяки підтримці іноземних монополій.

Більша частина національних багатств країни зосереджена в руках 14 сімей. Навіть за зниженою офіційною статистикою, 50 процентів населення повністю неписьменне, 40 процентів не мають роботи. Народ живе в злиднях, від яких найбільше терплять найменші жителі.

На знімку: діти в нетрях столиці країни Сан-Сальвадора.

УСЕ НАЙКРАЩЕ...

РІК НОВОСІЛЬ

Міську станцію юних техніків одержали в подарунок школярі Запоріжжя. У чудово обладнаних класах і лабораторіях під керівництвом досвідчених спеціалістів вони прилучатимуться до технічної творчості, пізнаватимуть секрети конструювання, набуватимуть перших практичних навичок.

Нинішній рік, оголошений Міжнародним роком дитини, особливо багатий для дітей міста на примісний сюрприз. Не так давно справилася новосільська обласна бібліотека «Юні читачі», а тепер готується до відкриття новий театр — юного глядача. В одному з найкрасивіших куточків Запоріжжя, на високому березі Дніпра, почато будівництво одного з найбільших у республіці Палацу піонерів. Діти нового мікрорайону — Хортицького — незабаром дістануть у своє розпорядження кінотеатр на сто місць. Він буде відкритий у салоні справжнього літака ІЛ-18, що «пішов на пенсію».

УРОКИ ПРЕКРАСНОГО

Нову виставу — музичну казку М. Кресева «Маша і ведмідь» артисти Донецького державного академічного театру опери та балету підготували для найменших глядачів. У день прем'єри діти самі стали учасниками цієї незвичайної яскравої вистави: дію на сцені супроводжували веселі конкурси і вікторини на теми російських народних казок, на знання музичних інструментів.

У театрі з успіхом ідуть балети «Муха-Цокотуха», «Пряниковий домік», «Попелюшка». Провідний творчий колектив Донбасу приділяючи постійну увагу розвитку естетичних смаків дітей, пропонує їм все нові форми прилучення до мистецтва. Недавно організована тут педагогічна частина не тільки активно сприяє поповненню репертуару дитячими виставами, а й дбає про те, щоб юні гля-

дачі надовго запам'ятали своє перше відвідання театру. Під час вистав з ними зустрічаються режисери, диригенти, співаки, мистецтвознавці, які в доступній для дітей формі розповідають про оперну спадщину, музичні жанри, твори сучасних композиторів.

Робота з дітьми ведеться і за межами театрального залу. Артисти організували при міському Палаці піонерів і школярів клуб юних любителів театру, а у віддалених районах міста — «музичні віталні». Велику популярність мають музичні години, що проводяться з участю театру в школах Донецька.

ЧУДО-ШАШКИ

Багато дітей з Харківської школи № 15 разом з підручниками беруть із собою і шашки. На перервах, після уроків вони з інтересом пізнають таємниці древньої гри.

А почалося це захоплення п'ять років тому, коли в школу прийшов майстер спорту О. Я. Вірний і провів сеанс одночасної гри на 20 дошках. Бажаючих зіграти зібралось набагато більше, ніж виявилось місць за імпровізованими столиками.

— А що, коли ми організуємо свою «школу» гри в шашки? — запропонував майстер. Заняття почались уже наступного дня. А через три роки спортсмени піонерської дружини школи № 15 стали переможцями всесоюзного турніру «Чудо-шашки».

Двох майстрів спорту, один з яких, 15-річний Вадим Вірний, — наймолодший у країні, десятиох кандидатів у майстри, чимало першорозрядників виховала школа за цей час. Підопічні О. Я. Вірного вже примусили рахуватися з собою і доплоских: на останньому чемпіонаті України 15-річна Алла Аграновська завойовала золоту медаль. Новий спортивний сезон приніс черговий успіх — друге місце на всесоюзних змаганнях «Великі шашки».

1979-Й — МІЖНАРОДНИЙ РІК ДИТИНИ

ДВА СВІТИ — ДВА ДИТИНСТВА

(ЗА МАТЕРІАЛАМИ КОРЕСПОНДЕНТІВ ТАРС, РАТАУ, АРН)

освіту, яку дістають молоді громадяни Країни Рад, з навчанням у червонопартизанській школі? З нинішнім роком Радянська держава все збільшує витрати на утримання і обслуговування дітей у дитячих садках, яслах, піонерських таборах, інтернатах та інших дитячих закладах, яких у старій Росії в споминок не було. З 1940 по 1976 рік ці витрати зросли в 14 разів!

Суспільство, в якому все обертається навколо золотого тельця, дивиться на дітей насамперед як на об'єкт експлуатації, дешевої робочої сили. За даними ЮНЕСКО, в розвинутих капіталістичних країнах діти віком від 10 до 14 років становлять 4 проценти робочої сили. А в усьому капіталістичному світі заради шматка хліба змушені працювати 52 мільйони дітей віком до 15 років. Доля їх незавидна.

Коли Мікелю Колонні минуло 11 років, батьки продали його багатому фермерові, бо їм ні на що було годувати дитину. Йому довелось пасти худобу. Доведений до відчаю тяжкими умовами життя і жорстокістю хазяїна, хлопчик поївнич з собою. Сталося це не за часів рабоволодіння і не в середні віки, а в наші дні у Південній Італії. Там відкрито торгують дітьми. Сцени, які розігруються на невідомих ринках у сучасній Італії, мало чим відрізняються від тих, які описано в «Хатині дядька Тома».

Така ж картина спостерігається і в інших капіталістичних країнах. У США, наприклад, близько чверті всіх сімейногосподарських робітників становлять діти віком до 16 років.

Капіталізм прирікає мільйони дітей не тільки на непосильну, підневільну працю, а й на голод, злидні і темряву. Майже дві третини дітей нашої планети постійно недоїдають. Щороку мільйони дітей, особливо в країнах, які розвиваються, викидають від голоду і хвороб. Головна причина — відсталість цих країн, яка є в кінцевому підсумку спадщиною колоніалізму.

Як підкреслив тожариш Л. І. Брежнєв, виступаючи у зв'язку з Міжнародним роком дитини по телебаченню, «...наш обов'язок постаратися, щоб діти всіх народів не знали воєн, щоб у них було спокійне, радісне дитинство».

В. СЕРОВ.

НЕБЕЗПЕЧНІ ІГРАШКИ

Не встигли у ФРН відшуміти різдзяні свята, як статистики почали підраховувати доходи найбільших торговельних фірм. Серед фаворитів різдвяного бізнесу вкотре виявились концерни, що виробляють дитячі іграшки. Що ж знайшли під ялинкою на різдво маленькі Ганси і Гретхени? Що було вирішальним для їхніх батьків, коли вони вибирали подарунок: бажання дитини, настирливі рекомендації реклами чи їхні власні батьківські уявлення про те, що дитині потрібно? Перше припущення, хоча й найлогічніше, відповідає. Згідно з опитом, що його провів Алленсбахський інститут громадської думки, всього шість процентів покупок дітей лягає на прохання дітей. А батьки? Більшість із них, як показав той же опит, «не знають, що подарувати дітям до свята».

Зайшовши до найбільшого кельнського універмагу «Кауфхоф» у шуканий подарунок своїм малютам до Нового року, я не відразу зрозумів, у чому річ. Підсилений гучномов-

цями по залах пронісся свист снаряда, потім вишух, потім іще один снаряд і, нарешті, виття сирени...

Продавець пояснив мені: рекламується новинка сезону — електронна гра «морський бій» — чудо сучасної техніки вартістю 98 марок. Яка ж далека ця гра від того аркуша паперу, вирваного із шкільного зошита в клітинку, на якому багато хто з нас у дитинстві тренував свою кмітливість! Ні, це не просте перенесення у вік електроніки невинного «морського бою». В наявності всі атрибути справжнього морського бою. Американський концерн «Мілтон Бредлі», котрий викинув на ринок цю доріжку гри, прекрасно знає: тепер у ФРН та і в інших країнах Заходу добре йдуть іграшки військового характеру. Причому найбільший попит мають саме такі, які «максимально наближають дітей до дійсності».

У мене в руках набір пластмасових солдатиків. На відміну від електронного «морського бою»,

розрахованого на замовну сім'ю, цей набір явно призначений для масового вжитку. На коробці напис: «Німецькі солдати і Голіаф» (мається на увазі великокаліберна гармата). Читаю пояснення: «Німецький вермахт під час другої світової війни застосував цілий ряд прогресивних систем зброї». Перевитую ще раз. Свідомість ледве сприймає, як можна говорити про «прогресивні системи зброї», збер-таючись до дітей». У чо-

му ж «прогресивність» цієї великокаліберної гармати! В тому, що вона, як показано на малюнку, спроможна однією снарядом рознести на куски цілу групу ворожих солдатів, які, до речі, теж є в наборі.

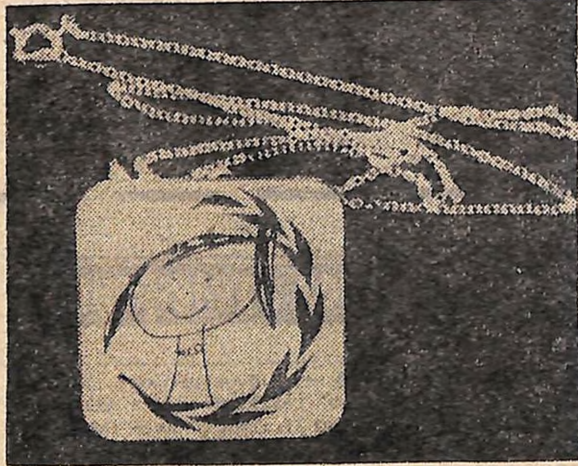
Ось один із проявів сучасного мілітаризму. Того самого мілітаризму, який проникає у свідомість бюргера не тільки зі сторінок газет, книг і телевізійних екранів, що культивують ностальгію по «третьому рейху» і поширюють притчі натівських генералів про «червону небезпечу», а й через дитячу кімнату.

...Рік 1979 оголошено Міжнародним роком дитини. У ФРН тепер багато пишуть на цю тему. На численних семінарах і конференціях говорять про становище дітей у країнах, що розвиваються. Однак, мабуть, тут мало хто думає про те, чим живуть західнонімецькі діти.

Є. БОВКУН.

ПАМ'ЯТКА ДЛЯ ЖІНОК

У ЯПОНІ НЕЩОДАВНО ВИПУЩЕНО ОСЬ ТАКУ ЖІНОЧУ ПРИКРАСУ, ПРИСВЯЧЕНУ МІЖНАРОДНОМУ РОКУ ДИТИНИ.

ЗУСТРІЧ ДЛЯ ТЕБЕ

«ЧЕРВОНА ШАПОЧКА»

На минулому тижні гостями кіровоградців був вокально-інструментальний ансамбль «Голубі гітари». Після його виступу до редакції прийшли листи з проханням докладно розповісти про нові роботи ансамблю. Авторі листів питають, зокрема, чому стався спад випуску фірмою «Мелодия» пластинок із записами виступів цього колективу.

У дні гастролей «Голубих гітар» на Кіровоградщині наш кореспондент О. Анохіна зустрілася з керівником ансамблю, композитором Ігорем Грановим. Пропонуємо увазі читачів їхній діалог.

І «ГОЛУБІ ГІТАРИ»

— Ігорє Яковичу, після тривалої, можна сказати, перерви ми знову зустрілися з вашим колективом...

— Перерва справді була. Вона пояснюється тим, що колектив готував виключно нову програму. Її ми надали формі мюзиклу. Естрадна вистава, з якою ансамбль виступав, має назву «Червона Шапочка» і «Голубі гітари» (автори — Аркадій Хайт і Олександр Лієнчук). Ми старалися надати їй проблематичного навантаження: казка Шарля Перро, покладена на сучасну основу, порушує чимало злободенних питань...

— Скажіть, Ігорє Яковичу, чим пояснити, що в підготовці нової програми ви відмовилися від традиційного диригентства?

— За останні, скажімо, десять років створено багато професійних самодіяльних ансамблів. Нерідко ці колективи включають до свого репертуару одні і ті ж твори. В цьому плані виникає деяка стереотипність естрадних груп. Ми спробували відійти від неї, надавши своїм виступам форми естрадної вистави.

— А як сприймають її глядачі?

— З новою програмою ми виступили в Москві і Сочі, у Владивостоці і Магнітогорську, в Уфі і Свердловську. Найбільше запам'ятався перший концерт,

у Ленінграді. Незадовго до нашого приїзду в місто на Неві тут з великим успіхом ішла зонгопера «Орфей і Еврідіка». Звичайно, багато хто з ленінградських глядачів був іще під її враженням. Ми хвилювалися. Але все склалося якнайкраще: нас дуже тепло зустріли, «Червона Шапочка» мала великий успіх.

— Мабуть, від успішного дебюту «Червоної Шапочки» — і ваші творчі плани?

— Планів багато. Незабаром вийде пластинка-гігант із записами пісень цього мюзиклу. Паралельно з гастрольними поїздками по містах і комсомольських будовах (хочу сказати, що за останній час «Голубі гітари» виступали майже на всіх ударних будовах країни) ми готуємо нову естрадну виставу, яку задумав Борис Гургалін (автор відомих «Бенефісів»). Це буде вечір пісенного шоу з копітким сюжетом. Нам дуже хочеться, щоб нова програма сподобалася глядачам.

— Дозвольте тепер побажати вам нових творчих успіхів і подякувати артистам Наталії Кирсеєвій, Ігорю Обиєнському, Віктору Рафалову, Вячеславу Кузину, Володимиру Конюхову, лауреатам конкурсу «3 пісні по життю» Павлу Бабаносу — всім учасникам чудового мюзиклу «Червона Шапочка», який із сядчністю зустріли кіровоградці.

АВТОМАТ ДАРУЄ РАДІСТЬ

Веселого гомону сповнився парк культури і відпочинку імені В. І. Леніна в Кіровограді. З першого січня тут установлено для дітей, молоді і дорослих ігрові автомати «Морський бій», «Щит Батьківщини», «Підводні човни»... А для найменших відвідувачів — особливо мальовничі ігрові гойдалки-автомати «Супутники», «Морський пагруль», «Літак», «Кінь»...

Скільки радості, скільки дзвінкалого сміху! Відтепер ігрові автомати назавжди «оселяться» в обласному центрі.

З початку року на нових атракціонах побувало вже понад 5 тисяч малюнків і дорослих кіровоградців.

Л. ЛАПІНЬ.
Фото автора.

АДРЕСИ

ВИХІДНОГО ДНЯ

Закінчився напружений трудовий тиждень. У вашому розпорядженні два вихідні дні. Як провести їх змістовно й цікаво?

У суботу ЛЮБИТЕЛЯМ ТЕАТРУ радимо подивитися прем'єру вистави обласного музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького «РОМАН І ЯЛИНКА». В цій музичній драмі на дві дії за п'єсою І. Карпенка-Карого ви зустрінетеся зі своїми улюбленими артистами О. Бондарем, М. Яриш, І. Кравцем, В. Дроновим, В. Зінов'ятовим та багатьма іншими. Початок вистави о 19.30.

Тим, хто захоплюється КІНО, — до послуг усі кінотеатри міста Кіровограда.

У «КОМСОМОЛЬЦІ» тричі показ французької пригодницької кінострічки «ПРИВАТНИЙ ДЕТЕКТИВ».

ПРИЄМНОГО ВІДПОЧИНКУ!

У головній ролі — відомий французький кіноактор Жан Поль Бельмондо (початок сеансів о 10.40, 12.20, 14.00, 16.00, 18.30, 20.50).

У КІНОТЕАТРА «МИР» юні глядачі міста можуть подивитися фільм «БУДЬТЕ НАПОГОТОВІ, ВАША ВИСОКІСТЬ!» і мультиплікаційний збірник «МИШЕНА ПІН» (початок сеансів о 9.40, 11.10, 12.40, 14.20).

Новий двосерійний художній фільм «ТРЯСОВИНА», що розповідає про долю простої російської жінки, пропонуємо переглянути в цьому ж кінотеатрі ввечері (початок сеансів о 15.50, 18.20, 20.40).

Коли сам до влодоби СТРИЖИ КОМЕДИЙНОГО ЖАНРУ — прийміть до червоного залу кінотеатру імені ДЗЕРЖИНСЬКОГО. В новій колоратній комедії «ЖИВІТЬ У РАДОСТІ» ви зустрінетеся з вашими давніми добрими знайомими — Леонідом

Куравльовим, Савелієм Крамаровим, Валентином Телсгіною, Світланою Харитоновною (початок сеансів о 9.00, 10.40, 12.20, 14.00, 15.30, 17.30, 19.10, 21.10).

У ЗАЛІ ПОВТОРНОГО ФІЛЬМУ можна подивитися пригодницьку кінострічку «ПІРАТИ ТИХОГО ОКЕАНУ» (початок сеансів о 9.10, 11.50, 14.40, 17.20, 20.10).

Ви приїхали до нашого міста сперше і хочете детальніше ознайомитися з ним, з історією нашого краю? Будь ласка. Звітайте до ОБЛАСНОГО КРАСНАВЧОГО МУЗЕЮ. Він працює з 10 по 18 годину.

У парк культури і відпочинку імені Леніна ВІДКРИВСЯ ПАВІЛЬЙОН ІГРОВИХ АВТОМАТІВ, які у вихідні дні працюють з 10 по 18 годину.

Приємно й змістовно провести вам вихідні дні!

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Запорізький журналіст Михайло Степанович Глущенко, який уже тривалий час працює над серією військових нарисів, розшукує колишню медсестру 520-го медсанбату 417-ї Сивашської Червонопрапорної ордену Суворова II ступеня стрілецької дивізії Ніну Каліберду (прізвище — дівоче).

Усіх, хто її знав чи знає, просимо повідомити товаришу Глущенку на адресу: 330002, м. Запоріжжя, вул. Запільнична, 21, кв. 58.

ПОГОДА

Сьогодні вдень по області і місту передбачається хмарна погода, невеликий дощ, у першій половині дня туман. Вітер північно-західний, 7—12 метрів на секунду. Температура повітря по області 0—5, по місту 0—2 градуси тепла.

28 і 29 січня — значна хмарність, місцями невеликі опади, ожеледь. Вітер західний, 5—10 метрів на секунду. Температура повітря вночі 2—7, удень 0—5 градусів морозу.

КОЛЕКЦІЯ

Навіть той, хто цілою не колекціонував марок, завжди з цікавістю розглядає альбоми філателістів. Особливу увагу привертають сторінки, де на марках злітають угору дивовижні повітряні кулі, дирижаблі, химерні літаки, схожі на етажерки, стрункі, як олівці, ракети, падаючі у Всесвіт.

Людство з перших своїх земних кроків із задією дивилося на небо. Людство мріяло відірватися від землі. До неба, до зірок, все вище й вище... Історія згадує росіянина Микитку, який на саморобних крилах стрибнув з церковної вежі.

Гортаєш сторінки класерів. Перші літаки, перші пілоти. Не пропустити марки № 1747. На ній напівсано: «Великий льотчик нашого часу». Вона присвячена 50-річчю з дня народження видатного авіа-

ВСЕ ВИЩЕ Й ВИЩЕ...

тора, людини чудової долі — Валерія Чкалова.

Біографія Валерія Павловича (1904—1938) тісно пов'язана із зародженням і розвитком нашої авіації. Як льотчик-винищувач він був майстром вищого пілотажу, мав свій особливий «почерк». Його потім назвали чкаловським. Як льотчик-випробувач, він дав пугівку в життя близько 70 типам літаків. І здійснився його давня мрія. Коли Радянський уряд прийняв рішення про організацію безпосереднього перельоту Москва — Північний полюс — США, то Чкалова призначили командиром екіпажу літака АНТ-25. Екіпаж перебував у повітрі 63 години 25 хвилин, подолав без посадок на одиомоторному літаку 9130 кілометрів. А який це був шлях!

Відразу ж після перельоту наша пошта випустила серію цікавих марок (№№ 595—598) з груповим портретом екіпажу

(Чкалов, Байдуков, Беляков). Вони чудово виготовлені поліграфічно, мають науково-історичний зміст. На них зображено карту Північної півкулі з визначенням арктичного узбережжя СРСР, США і Канади. В гонці Північного полюсу — Державний прапор СРСР. Показано трасу польоту, де зазначено місце і час старту, час і місце фінішу.

17 червня 1977 року в концертному залі імені Чайковського в Москві проходив урочистий вечір, присвячений 40-річчю історичного перельоту. Наступного дня на ознаменування цієї історичної події на столичному поштамі було проведено погашення маркірованого авіакошера з оригінальною маркою із зображенням екіпажу Оригіналом послужило фото, яке зробили після посадки АНТ-25. Погашено трасу та її кінцеві пункти: Москва — Ванкувер. А чому Ванкувер, а не Портленд, як було вка-

зано на марці 40-річної давності? З'ясувалося, що посадка відбулася на малому військовому аеродромі невеликого містечка Ванкувер, а воно тоді входило у приміську зону міста Портленда.

Про марку ще одного конверта слід сказати окремо. На ній зображено монумент, споруджений на аеродромі Ванкувера, на відкриття якого 1975 року було запрошено почесних гостей: Байдукова, Белякова та сина Чкалова.

Багато маркірованих конвертів присвячено 70-річчю з дня народження героя. На кожному з них відбито потяг людини до незнаного, невідомого. Реактивні літаки замінили космічні ракети. Нині гриє підкорення космосу. І, мабуть, недалеко той час, коли на марках з'являться портрети героїв, що вперше ступили на поверхню Венери...

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

СПОРТ

УВАГА! БЛІЗКОКУРС УБОЛІВАЛЬНИКІВ ФІГУРНОГО КАТАННЯ!

З 29 січня по 2 лютого в Загребі (СФРЮ) проходить чемпіонат Європи з фігурного катання.

«Молодий комунар» — ревний уболівальник цього популярного виду спорту — оголошує блізкокурс катання. Всім бажаючим узяти в ньому участь треба відповісти на чотири запитання:

1. Хто з радянських фігуристок в одиночному катанні піднімався на «п'єдестал пошани»? Яке місце вона посіла?

2. Назвіть найперших конкурентів (на нинішньому чемпіонаті) радянських спортсменів в одиночному катанні серед чоловіків.

3. Яким чином розподіляється місця переможців у парному катанні?

4. Хто буде першим у спортивних танцях на льоду?

Відповіді надсилайте на поштових листівках не пізніше 28 січня (за поштовим штампелем) з позначкою: «Блізкокурс».

Переможця чекає спеціальний приз «Молодого комунара».

Пишіть нам на адресу: 316050, КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА. Зимовою першість Центральної ради товариств «Авангард» з легкої атлетики серед юніорів два дні проходила в Донецьку в закритому приміщенні. У змаганнях узяли участь представники спортивного клубу «Зірка» (м. Кіровоград). Звання чемпіона з бігу на 1500 метрів завоював Олег Чобан. Четвертині на фініші на дистанції 800 метрів були Світлана Петрова і Павло Армашов. Таке ж місце йому дісталось і з бігу на 400 метрів.

У командному заліку серед тих, хто виступав у другій групі (а їх було шістнадцять чоловік), наш земляк після полтавчан піднявся на другу сходинку. На третій — кримчани.

ФУТБОЛ. На засіданні обласного центру відбулися товариські зустрічі з футболу між вихованцями груп підготовки при Кіровоградській «Зірці» і юнаками дитячої спортивної школи міста Первомайська Миколаївської області. В матчі команд старшої вікової групи сильнішими були гості. Вони забили у ворота господарів три «сухих» м'ячі. Посидню команд молодшого віку закінчився нульовою нічиєю.

В. ШАБАЛІН.